

Sentència 17-00 DE 19 DE JULIOL DE 2000

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència en data 11 de novembre de 1999, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem JOSEP MARIA A.M. com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi Penal i de dues contravencions penals de danys per imprudència en concurs ideal, fent-se aplicació de l'article 53 apartat u del Codi Penal, a la pena de UN MES DE PRESÓ CONDICIONAL, multa de SETANTA CINC MIL PESSETES y pagament de les despeses processals causades.

Que hem d'absoldre i absolem LLUÍS ALBERT P.S. de les infraccions que se li imputaven.

En concepte de responsabilitat civil condemnem solidàriament Josep Maria A.M. y la Companyia CATALANA-OCCIDENT, SA., sense perjudici per aquest d'exercir davant la jurisdicció civil les accions contra el seu assegurat que estimi oportunes, a reparar les conseqüències danyoses de l'accident d'autes.

Els condemnem així mateix a pagar a:

-Ester M.F. una provisió de 1.500.000 pessetes.

-La CASS la quantitat de 1.410.217 pessetes, prestacions servides fins el 9 de gener de 1999.

-Prem H.G. la quantitat de 331.737 pessetes en reparació del seu perjudici material.

Deixem pel període d'execució de sentència, previ nou peritatge mèdic, la fixació del perjudici definitiu de Ester M. i de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social."

II.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència s'interposà recurs d'apel·lació pel Lletrat Manel PUJADAS DOMINGO advocat de Josep Maria A.M. i de la Cía. d'assegurances CATALANA-OCCIDENT.

S'oposa en primer lloc a l'absolució d'Albert P.S. de les infraccions que se li imputaven. I reprotxa al Tribunal de Corts d'haver considerat que les lesions sofertes per

Ester M. i els danys soferts pels vehicles que precedien el de A.M. són enterament imputables al xoc provocat pel seu vehicle, mentre que ha quedat establert, per les declaracions de les víctimes, que els seus vehicles van ser xocats en dos moments. Que el fet que la col·lisió produïda pel vehicle de A.M. fos d'una intensitat superior a aquella produïda pel vehicle de P. no pot justificar l'absolució d'aquest darrer, en la mesura en la que no queda demostrat que el segon xoc no tingués cap incidència dins la producció dels danys i lesions.

Tant A.M. com P., al no moderar la seva velocitat en funció de les condicions del tràfic, no respectant la distancia reglamentària entre vehicles van cometre una falta contributiva a la realització de l'accident raó per la qual han de ser sancionats, de manera igual i solidària.

Sol·licita doncs la condemna de P.S., com a autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència, d'un delictes menor de danys per imprudència i d'una contravenció penal de danys, establint a l'ensem la responsabilitat civil del mateix a satisfer als perjudicats solidàriament amb la seva Cía. financera d'assegurances en el percentatge del 50% i a indemnitzar a A.M. en la mateixa proporció dels danys ocasionats a la part davantera del seu vehicle.

S'oposa també a la declaració de la Cía. d'assegurances CATALANA-OCCIDENT, SA. com a responsable civil solidaria de A.M.. Fa valer que el fet que A.M. conduïa en el moment de l'accident amb el seu permís caducat des de l'any 1993 és equivalent a no gaudir de la preceptiva autorització administrativa, la qual és condició necessària per obtenir la cobertura de l'assegurança contractada.

Doncs, és perfectament aplicable el cas d'adhesió de l'art. 24-e) del condicional general de la pòlissa.

Contesta el principi, afirmat per la sentència recorreguda, segons el qual les exclusions contemplades en els contractes d'assegurances no són oposables a tercers, exposant que aquesta jurisprudència, que tendeix a garantir la indemnització dels tercers, no pot ser justificada a partir de la llei de creació del FAGA que preveu en el seu art. 5 a) que aquest organisme es farà càrrec dels danys corporals i materials causats per un vehicle identificat, cobert per una assegurança i que la Cía. es declari exonerada de responsabilitat per resolució judicial ferma.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'adhereix al recurs presentat desenvolupant l'argumentació següent:

- L'accident esmentat es va produir en dues fases distintes, si bé es pot considerar que existeixen dos accidents en realitat es van produir dos impactes, el segon dels quals és igualment important en la mesura en que el segon vehicle va desplaçar un vehicle més que el primer.

- No existeix cap prova que permeti afirmar que un o altre dels autors de les col·lisions tingui una part de responsabilitat superior a l'altre, han d'assumir la sencera responsabilitat dels danys. Confirmant el seu escrit de qualificació provisional de data 17 de juny de 1998; demana que condemni a P.S. en concepte de responsabilitat civil, se'l consideri responsable en el percentatge del 50%.

IV.-RESULTANT: que el Lletrat Joan Miquel RASCAGNERES, advocat de Lluís Albert P.S. i de la Cía. Financera d'Assegurances i de Jaume C.C. s'oposa al recurs d'apel·lació en base al següent:

- El Tribunal de Corts ha evidenciat en la seva sentència que cap element del Sumari no permet de tenir per cert que el segon xoc hagi estat a l'origen de les lesions i dels danys materials constatats o els hagi agreujat, i davant aquest dubte, en mèrits del principi "in dubio pro reo" s'imposa l'absolució de P.. Durant l'acte del judici oral, les declaracions dels testimonis i de A.M. van posar de relleu la manca de responsabilitat de P.. Observa que de cap manera P. podia respectar un límit de seguretat, atès que era avançat per A.M. i que no el seguia.

- Estima per contra poc comprensible l'actitud de la Cía. CATALANA-OCCIDENT, SA., tenint en compte la carta que va acompanyar el seu escrit de qualificació provisional, on la companyia reconeix la plena responsabilitat del seu assegurat respecte dels danys causats als vehicles de H. i de M. i es proposava prendre al seu càrrec els danys soferts pels dos primers vehicles i els seus ocupants.

V.- RESULTANT: que el lletrat Àngela PALAU FAU advocat de H.G. compareix i demana la confirmació de la sentència.

VI.- RESULTANT: que el lletrat Cristina BLANQUER BORONAT, advocat d'Ester M.F. també compareix sense adherir-se ni oposar-se al recurs.

Observa que els motius del recurs interposat no afecten en res a la seva situació, en la mesura en que no han estat contestats al principi o l'import de la seva indemnització. De tota manera manté l'acusació contra els

dos processats amb la finalitat de garantir el dret d'indemnització de la seva defensada.

Estima d'una part que no era procedent el moment processal en que es va requerir la intervenció del FAGA (qualificació provisional just abans del judici), i més encara quan durant el curs de la instrucció, la pròpia Cía. d'Assegurances, havia aportat carta de garantia assumint la responsabilitat de A.M., d'altra part que el FAGA no pot ser condemnat a indemnitzar a les víctimes al no haver estat citat en la causa.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que els delictes de lesions per imprudència i danys per imprudència són delictes de resultat que per estar constituïts, suposen que sigui aportada la prova d'una falta de l'autor, d'un dany corporal o material com els descrits pels textos preveient aquestes infraccions, i d'un lligam de causalitat entre la falta i el dany constatat. Que concretament no han estat contestats, ni les circumstàncies de la col·lisió, ni l'existència d'una falta imputable a cadascun dels dos processats, que no van respectar una distancia suficient entre el vehicle que els precedia i el seu propi vehicle, i no van regular la seva velocitat en funció dels obstacles presents sobre el seu carril de circulació. Que de tota manera, els elements del sumari no permeten imputar a la falta de P., autor de la segona col·lisió, els danys corporals i materials soferts per M. i H., i el propi A.M..

D'això en resulta, així com ho posen de relleu la decisió recorreguda, les declaracions fetes per les víctimes de l'accident i els mateixos processats, davant dels serveis de policia, l'Hble. Batlle Instructor, i a l'acte de la vista oral, que el vehicle conduït per A.M. va arribar a gran velocitat després d'haver realitzat un avançament i va xocar de manera violenta amb el vehicle que el precedia, que M. (que descriu el primer xoc de "gran patacada") i H. van afirmar que el segon impacte fou més lleuger, havent insistit aquest darrer sobre aquest punt en el curs de la seva declaració davant de la policia.

Que en aquestes condicions, si bé ha quedat demostrat que la falta comesa per A.M. té un lligam de causalitat amb les lesions i els danys soferts, no en resulta dels elements del sumari que el comportament imputable a P. hagi estat a l'origen d'aquests danys i lesions, o que hagi contribuït a agreujar-los, per tant aquest darrer ha de ser

absolt de les infraccions que li són imputades, havent-se de confirmar la sentència recorreguda en aquest punt.

II.-CONSIDERANT: sobre l'obligació de garantia de la Cía. d'assegurances CATALANA-OCCIDENT, SA. Aquesta invoca, amb finalitat d'eludir la seva obligació de garantir les conseqüències danyoses de l'accident, la caducitat des de el 18.05.93 del permís de conduir de A.M., cosa que no va constituir cap obstacle per a la subscripció d'una pòlissa d'assegurança, i el lliurament d'un certificat d'assegurança vàlid des del 31-12-97 fins al 31-12-98, en contraprestació del pagament de primes

III.-CONSIDERANT: que no són oposables a tercers les exclusions de garantia resultant dels defectes o de l'absència de validesa del permís de conduir del conductor responsable de l'accident. En aquesta hipòtesi, l'assegurador està obligat a procedir al pagament de la indemnització per compte del responsable, contra el qual tindrà la possibilitat d'interposar una acció de reembossament. Que l'art. 5 a), de la Llei de creació del FAGA no és incompatible amb l'existència d'aquest principi jurisprudencial, la finalitat del qual és protegir les víctimes d'accidents de circulació, en la mesura en que aquest text pot trobar la seva aplicació en les hipòtesis d'anul·lació o suspensió del contracte d'assegurances.

Que en aquestes condicions, convé confirmar la sentència del Tribunal de Corts en tot el que ha retingut l'obligació de la Cía. d'Assegurances CATALANA-OCCIDENT d'indemnitzar als tercers víctimes de l'accident.

IV.-CONSIDERANT: Que pel que s'ha exposat s'han de desestimar els recursos interposats pels recurrents amb imposició de les costes processals causades pel mateix a Josep Mª A.M. i la CATALANA OCCIDENT SA.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal i per Josep Mª A.M. i la Cia. CATALANA OCCIDENT SA.

2.- Confirmar els pronunciaments de la sentència del Tribunal de Corts dictada en la present causa el dia 11 de novembre de 1999.

3.-Condemnar els recurrents Sr. Josep Maria A.M. i la Cía. d'Assegurances CATALANA-OCCIDENT, SA. al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.